

תלמודו בידו

דף כד עמוד א

א] בת ישראל הנשואה לכהן שהלך למדינת הים, האם היא אוכלת בתרומה ?

ב] לר' יהודה, מדוע מזמנים לכהן גדול בערב יום הכפורים אשה אחרת ?

ג] כיצד יש להוכיח שר' מאיר פוסל מן התורה בעל חיים לדופן סוכה ?

ד] לרב אחא, מהו טעמו של ר' מאיר שאין עושים בהמה דופן לסוכה ?

א] ר' יהודה: אוכלת בתרומה, ואינה חוששת שמא מת בעלה בינתיים.

ר' מאיר: אינה אוכלת תרומה, שמא מת בעלה.

וכן כהן שנתן גט לאשתו בת ישראל, ואמר הרי זה גיטך שעה אחת קודם מיתתי. אסורה לאכול בתרומה מיד, שמא זו השעה שקודם מיתתי.

ב] שמא תמות אשתו, ואין עבודת יום הכפורים כשרה אלא בכהן גדול נשוי.

שנאמר "וכפר בעדו ובעד ביתו", ביתו זו אשתו.

ואף שר' יהודה אינו חושש למיתה, מעלה עשו בכפרה שביום הכפורים, לחשוש אף בדבר שאין חוששים בו בסתם.

ג] מכך שסובר שאם עשה בהמה כגולל וכיסוי לארון של מתו, אין לה טומאת גולל.

כי מדין תורה בעלי חיים אינם נידונים כמחיצה, ואפילו לקולא.

ונדחית סברת אביי, שר' מאיר פוסל בעל חיים לדופן סוכה רק מחשש שתמות.

ונדחית סברת ר' זירא, שר' מאיר פוסל בעל חיים לדופן סוכה מחשש שתברח.

ד] הטעם: 1. מחיצה העומדת על ידי רוח אינה מחיצה, כיון שהמעמיד שלה אין בו ממש.

2. מחיצה שאינה עשויה בידי אדם אינה מחיצה.

נפקא מינה: האם מותר לסמוך את דופן הסוכה בנוד מנופח באויר.

שמחיצה זו עומדת ברוח, אך היא עשויה בידי אדם [שמילא רוח בנוד].